

คำอธิบายการใช้งาน

1. เอกสารฉบับนี้ผ่านกระบวนการแปลงภาพเป็นอักษรด้วยเทคนิคการรู้จำอักขระด้วยแสง (OCR หรือ Optical Character Recognition)
2. จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการอ่านและการสืบค้น
3. การคัดลอกข้อความเพื่ออ้างอิง (Quotation) ควรตรวจสอบความถูกต้องจากไฟล์ต้นฉบับอีกครั้ง
4. การสะกดคำอาจมีความแตกต่างในแต่ละยุคสมัย
5. การแปลงภาพเป็นอักษรยี่ดต้นฉบับเป็นหลักไม่มีการแก้ไข

จัดทำโดย

กลุ่มงานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๖
(สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ฉบับสำนักงานพิมพ์
ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง) พ.ศ. ๒๕๖๖

สารบัญ

ครั้งที่ ๒/๒๔๗๖ (สามัญ)

๑. รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๑-๒
สมาชิกใหม่ปฏิญาณตน ๑๔๘
๒. เรื่องร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการเก็บเงินอากรค่านาสำหรับปีพ.ศ. ๒๔๗๔ จากเจ้าของนาบางราย
ในตำบลวังศรีราชอำเภอเดิมบาง ตำบลกระเสี้ยว
และตำบลหนองโพ อำเภอนางบวช จังหวัดสุพรรณ
บุรี พุทธศักราช ๒๔๗๖ ๑๔๘-๑๕๐
๓. เรื่องร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร
พุทธศักราช ๒๔๗๖ ๑๕๐-๑๖๔
๔. เรื่อง ให้ ผู้แทนหนังสือพิมพ์เข้าฟังการประชุม ๑๖๔-๑๖๖
๕. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังตอบ
ปัญหาในเรื่องการเงินของสภาฯ ซึ่งพระยา
ประมวญ ฯ ได้ถามไว้ ๑๖๖-๑๗๐
๖. พระยาประมวญ ฯ เสนอญัตติขอให้ตั้งกรรมา
ธิการไต่สวนพระยามโน ฯ ๑๗๐-๑๗๓
๗. หลวงวิจิตรวาทการเสนอญัตติเรื่องให้กระ
ทรวงธรรมการ ออกคำสั่งให้นักเรียนท่อง
บทรัฐธรรมนูญ ๑๗๓-๑๗๔
๘. นายกรัฐมนตรีแถลงถึงความข้องใจอันเกี่ยว
กับคำ ว่า “อำนาจ” ๑๗๔-๑๗๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๖/๒๕๗๖ (สามัญ)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๗๖
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๙.๑๐ นาฬิกา
สมาชิกมาประชุม ๕๓ นาย

ประธานสภาฯ กล่าวว่า รายงานการประชุมสภาฯ ครั้งที่ ๑ และ ๒ คณะกรรมาธิการได้ตรวจและวางให้อ่านตามระเบียบแล้ว เพราะฉะนั้น ถ้าไม่มีผู้ใดทักท้วงประการใดขอให้ที่ประชุมนี้ รับรองรายงานทั้งสองฉบับ นั้น ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เป็นอันว่าที่ประชุมได้รับรองรายงานนั้น แล้ว กล่าวต่อไปว่า วันนี้สมาชิกที่ตั้งชื่อขึ้นใหม่ คือ นายเรือเอก หลวง สัจจายุทธกิจ ร.น. มาประชุมด้วย ฉะนั้นจะได้ให้สมาชิกใหม่ปฏิญาณ ตนต่อที่ประชุมตามระเบียบ แล้วประธานสภาฯ ได้กล่าวว่่านำหลวงสัจจายุทธกิจ สมาชิกแห่งสภาฯ ขึ้นปฏิญาณตนต่อที่ประชุม ครั้นแล้วได้ กล่าวต่อไป ว่าวันนี้ คณะรัฐมนตรีได้เสนอญัตติให้ที่ ประชุมปรึกษา และ พิจารณา คือ ๑. ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการเก็บเงินอากรค่านาสำหรับ ปี พ.ศ. ๒๕๗๔ จากเจ้าของนาบางรายในตำบลวังศรีราช อำเภอดำรงวิทยารุขหลวงและตำบลหนองโพ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

บุรี พุทธศักราช ๒๔๗๖ กับคำแปรญัตติที่เสนอใหม่ ๒. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๖ ซึ่งจะได้เริ่มปรึกษาคด้วยญัตติที่ ๑ ก่อน และเพื่อความสะดวกขอให้เปลี่ยนภาวะที่ประชุมเป็นอนุกรรมการเต็มสภาฯ เสียด้วย

เลขาธิการสภา ฯ ได้อ่านคำแปรญัตติเสนอที่ประชุม ครั้นแล้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลัง แกล้งว่า เรื่องที่ต้องออกพระราชบัญญัตินี้ ในพระราชปรารภก็กล่าวอยู่แล้วว่า ชาวนาได้รับความเสียหายเนื่องจากฝนแล้ง น้ำน้อย ต้นข้าวแห้งมอดตาย ไม่ได้ผล มีจำนวนดั่งที่บัญญัติไว้ในร่างแห่งพระราชบัญญัติแล้ว เพราะฉะนั้นจึงได้ออกพระราชบัญญัตินี้ เพื่อไม่เก็บเงินค่านาในตำบล ดังที่ปรากฏในบัญชีที่แนบอยู่นั้น ในร่างพระราชบัญญัติฉบับเก่าที่แจกไว้ เมื่อวันก่อนนั้นในหน้า ๒ ขอไม่ให้ใช้และเอาที่เสนอเป็นคำแปรญัตติมาใหม่นี้แทน โดยตลอดคือแก้ความในมาตรา ๒-๓ เท่านั้น กับเพิ่มบัญชีด้วย.

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้จะควรพิจารณา ๓ ครั้งตามระเบียบหรือไม่ ถ้าไม่มีใครคัดค้านขอให้พิจารณาครั้งเดียว ไม่มีผู้ใดคัดค้าน ที่ประชุมได้ลงมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ครั้งเดียวได้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังได้อธิบายมาแกวนั้น ถ้าไม่มีผู้ใดติดใจสงสัย หรือทักท้วงประการใด

แล้ว ขอให้ลงคะแนนมติรับรองต่อไป ไม่มีผู้ใดทักท้วง และสมาชิกทั้งหมดได้ลงคะแนนมติรับรอง เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งสภาฯ ได้ลงมติรับรองให้นำร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการเก็บเงินอากรค่านาสำหรับปี พ.ศ. ๒๔๗๔ จากเจ้าของนาบางราย ในตำบลวังศรีราช อำเภอดงเดิมบาง ตำบลกระเสี้ยว และตำบลบางโพ อำเภอนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี พุทธศักราช ๒๔๗๖ ขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ต่อไป.

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ต่อไปนี้จะได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๖ ซึ่งเป็นญัตติที่ ๒

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม แถลงว่า ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหารนี้ ความจริงแต่เดิมก็ได้มีกฎว่าด้วยวินัยทหารอยู่แล้ว แต่เนื่องจากได้ปรับปรุงโครงการใหม่โดยรวม กระทรวงทหารบก ทหารเรือเข้าเป็นกระทรวงเดียว เรียกว่ากระทรวงกลาโหม จึงได้ ให้กรรมการคิดปรับปรุงรูปงานให้เข้าหากัน แต่ความจริงนั้นข้อความต่าง ๆ นั้น ก็เกี่ยวกับวินัยที่มีอยู่แต่เดิม ไม่ได้เปลี่ยนแปลงหลักการ นอกจากนี้การลดหย่อนผ่อนโทษลงมา เช่นแต่ก่อนมีซึ่งมีตส่วนบทวินัยที่ร่างขึ้นใหม่นี้เห็นว่าไม่เป็นการสมควร จึงได้ลดหย่อนลงมาไม่ให้มีการ ชัง ห้องมิด เป็นต้น

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร
นี้สภา ฯ จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ขอให้ลงมติ ไม่มีผู้ใด คัดค้าน
ที่ประชุมได้ลงมติให้รับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา

ประธานสภาฯ กล่าวว่า บัดนี้จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้
เป็นครั้งที่ ๒ ต่อไป

หลวงวิจิตรวาทการ เสนอให้พิจารณาไปที่ละมาตรา

ประธานสภาฯ อนุมัติให้พิจารณาไปที่ละมาตราและได้ให้เลขาธิการ
สภาฯ อ่านร่างพระราชบัญญัติเสนอที่ประชุมเป็นมาตรา ๆ ไปแต่ต้น ได้
มีการอภิปรายกันดังต่อไปนี้

มาตรา ๔

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า ในมาตรานี้ ถ้าจะให้ท่านผู้
รู้ในทางภาษาอธิบายแล้วก็จะเห็นว่ายังผิดหลักทางไวยากรณ์อยู่ คือ
วินัยทหารเป็นนามแต่ไปอธิบายเป็นกริยานาม ว่าเป็นการที่ทหารต้อง
ประพฤติตาม เห็นว่าควรจะแก้ไขให้ถูกไวยากรณ์เป็นว่า “วินัยทหาร
คือแบบธรรมเนียมของทหารที่ทหารต้องประพฤติตาม” กล่าวคือ ยก
เอาความในตอนท้ายไปใส่ไว้เท่านั้นเอง

พระยาปรีชาชาญตอบว่า วินัยทหารไม่ใช่แบบธรรมเนียม วินัย
ทหารคือการที่ต้องกระทำ เป็นการกระทำเพื่อให้ถูกต้อง หาใช่เป็น
ธรรมเนียมไม่

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า ข้าพเจ้ามีความมุ่งหมายที่จะแก้ไขถูก
ภาษา จึงใคร่จะขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการช่วยอธิบายใน
เรื่องนี้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ กล่าวว่า ตามร่างนี้ดูความก็
ขัดดีวินัยนั้น คือเกี่ยวกับการกระทำตามแบบธรรมเนียมของทหาร ความ
ขัดคืออยู่เพราะวินัยหรือตีสขิปลินเกี่ยวกับการกระทำ

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า ถ้าเป็นความที่ขัดถูกต้องแล้วก็ไม่
ขัดข้อง

มาตรา ๖

หลวงแสงนิติศาสตร์ กล่าวว่า สรุปความในมาตรานี้ก็มีว่า ถ้าหากมี
ความจำเป็นผู้บังคับบัญชาและผู้ที่เกี่ยวข้องจะใช้อาวุธเพื่อการปราบปราม
ผู้ก่อการกำเริบหรือผู้ละทิ้งหน้าที่นั้นก็ได้ โดยไม่ต้องรับโทษ ในที่นี้กล่าว
แต่เพียงว่าด้วยความจำเป็นแล้ว ก็ให้ใช้อาวุธได้ แต่การกระทำมากนัก
เพียงใดนั้นไม่ทราบ เห็นว่าการที่จะทำนั้นก็ต้องสมควรแก่เหตุด้วย ถ้าเกิน
สมควรก็ต้องมีโทษ ในที่นี้กล่าวแต่ว่าไม่มีโทษ การที่จะไม่มีโทษ
นั้นก็ต้องพิจารณาด้วยว่าด้วยเหตุผลสมควร เพราะถ้าการกระทำถึงแม้
จะเป็นความจำเป็นก็ดี หากเป็นการเกินสมควรแล้วก็ต้องมีโทษตามกฎหมาย
หมายอาชญาด้วย เพราะฉะนั้นควรเติมความไว้เสียให้ชัดว่าด้วยเหตุจำเป็น
เพียงใดจึงจะใช้อาวุธได้ โดยไม่มีโทษ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ตอบว่า ในเรื่องนี้มิใช่เพื่อเป็นการควบคุมกิจการของทหารให้อยู่ในความมั่นคง, หลักที่ว่าเมื่อมีความจำเป็น ต้องใช้อาวุธเพื่อทำการปราบปราม ทหารกำเริบหรือเพื่อบังคับบัญชาทหาร ผู้ละทิ้งหน้าที่ ผู้กระทำห้ผู้ช่วยไม่ต้องมีโทษนั้น ในที่นี้ก็เป็นการบังคับอยู่แล้ว เห็นว่าเหตุว่าเป็นนี้ควรจะทิ้งไว้ให้ผู้ที่ต้องทำการวินิจฉัยเองดีกว่า หากว่าจะต้องแก้แล้วก็จะทำให้หย่อนในการที่จะกระทำ ผู้บังคับบัญชาก็จะต้องพิจารณาดูเหมือนกันว่าตัวต้องทำเท่าที่เป็นความจำเป็นว่าสมควรแก่เหตุหรือไม่ แค่นั้น

หลวงแสดนิติศาสตร์ กล่าวว่า ตามที่กล่าวมานี้เป็นแต่ความเข้าใจกันเองแต่ทว่าขัดกับความเข้าใจในทางกฎหมาย ตามกฎหมายอาชญา นั้น การกระทำด้วยเหตุจำเป็นนั้นอย่างหนึ่ง และการกระทำด้วยเหตุจำเป็นโดยสมควรนั้นอีกอย่างหนึ่ง การกระทำด้วยเหตุจำเป็นนั้น อาจจะมีผลต่างกันได้สุดแต่การที่กระทำมากหรือน้อย การที่จะกระทำนั้นต้องด้วยความพอดีไม่เกินสมควรจึงจะไม่ควร ต้องได้รับโทษ แต่ถ้าเป็นการ กระทำที่เกินสมควรก็ ต้องมีโทษเหมือนกันในทางอาชญา เช่นมีเหตุว่าเป็นแต่เพียงว่าจะดี แต่ไปยิงตายเช่นนี้เป็นต้นแม้ว่าการกระทำนั้นจะเป็นการจำเป็นก็ดี หากเป็นการเกินกว่าเหตุหรือจำเป็นน้อย มีผลจากการกระทำมากก็เป็นผิดเหมือนกัน ต้องมีโทษตามกฎหมาย

รัฐมนตรีว่าการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กล่าว
ว่า ความแตกต่างกันระหว่างร่างพระราชบัญญัตินี้กฎหมายอาชญากรรม
มีอยู่ในเรื่องนี้ที่พูดกันมาแล้วก็คือว่ากระทำเพียงไหนจึงจะไม่ต้องรับ
โทษ ในร่างนี้เพื่อที่จะใช้บังคับทหาร ถ้าหากจะยอมให้เติมคำว่าควร
ลงไปแล้วก็จะหย่อน เพราะวินัยทางฝ่ายทหารกับพลเรือนนั้นต่างกัน
คำที่ว่าการกระทำสมควรแก่เหตุหรือไม่เพียงใดนั้นเป็นเรื่องที่ลำบากใน
การวินิจฉัยมาก ตัวข้าพเจ้าเองก็เคยเป็นผู้พิพากษาในศาลต่าง ๆ มา
มาก ก็รู้สึกลำบากใจว่าทำเพียงไหนจึงจะสมควรแก่เหตุ พวกตำรวจ
ซึ่งมีหน้าที่จับกุม คนร้ายนั้นมักจะมีเรื่องเป็นคดีถึงโรงศาล บ่อย ๆ ใน
เรื่องที่ว่าทำการเกินแก่เหตุ แต่ถ้าศาลเป็นผู้ที่มีใจกว้างขวาง มักจะ
ให้อภัยโดยมากแก่ผู้ที่มีหน้าที่ในทางปราบปรามผู้ร้าย เช่น ตำรวจ คือ
ถ้าทำเกินไปไม่มากมายก็มักให้อภัย แต่ในทางทหารนั้นผิดกัน เพราะ
ต้องการความเด็ดขาด คือต้องทำโดยกะทันหัน ถ้ามีว่าจะไปนี้ถึง
ว่าสมควรหรือไม่เพียงใดอยู่แล้วก็จะทำให้เสียระเบียบ จึงได้ยอมไว้
ว่าเมื่อจำเป็น แต่ว่าการ ที่กระทำไปนั้นไม่จำเป็น ก็ต้องมีโทษเป็น
ธรรมดา ซึ่งเป็นหน้าที่ของศาลจะวินิจฉัยว่าการที่ใช้อาวุธไปนั้นจำเป็น
หรือไม่ จึงเห็นว่าถ้าเอาคำว่าสมควรมาใส่ไว้ ก็จะทำให้เสียที่ตีสขิปลิน
อย่างกับว่าสั่งให้ไปปราบปรามผู้ก่อการกำเริบ ถ้าจะมีไปวินิจฉัย
อยู่ว่าสมควรจะยิงหรือจะต้อยอยู่แล้ว ในวงงาน ทหารก็เสียไปหมด

เพราะทหารนั้นต้องการความเด็ดขาด ฉะนั้นในที่นี้คำว่าสมควรหรือไม่ นั้นยังไม่ควรต้องพิจารณาถึง ควรปล่อยให้มันเป็นหน้าที่ของศาล

นายกรัฐมนตรี แถลงสนับสนุนความเห็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่า นอกจากนี่ยังแลเห็นความบกพร่องของการ อยู่เวรอยู่ยาม ทหารของเราอยู่เวรอยู่ยามใช้อาวุธ โดยอรุ่มอรวัยต่าง ๆ เช่นเป็นต้นว่าให้ไปอยู่เวรที่คลังกระสุน ถามว่าถ้าคนเข้ามาจะทำอย่างไร บอกว่าห้าม ๓ ครั้ง ถ้าไม่หยุดก็ยิง เช่นนี้ผิดแล้ว ต้องบอกว่าขั้นต้นต้องไปจับก่อน ว่าเป็นนักโทษของเราทั้งนี้ก็เพื่อรักษาความเรียบร้อย และถ้าปฏิบัติกันจริงแล้วก็ทำไม่ได้ มีเหตุผลที่จะชักตัวอย่างไรฟัง คือมีนายทหารต่างประเทศผู้หนึ่งปลอมตัวเป็น พลเรือนออกไปเที่ยวนอกบริเวณโรงทหารซากลับก็ปืนกำแพงเข้าไป ยามแลเห็นก็ทักบอกให้หยุด ๓ ครั้ง นายทหารนั้นไม่ฟังยามจึงยิงตาย เรื่องก็ขึ้นศาลปรากฏว่าเป็นนายทหารและเมีย แต่ก็โดยเหตุว่ามีข้อบังคับไว้ เช่นนี้ว่า ถ้าห้าม ๓ ครั้งไม่หยุดก็ให้ยิง และเมื่อทหารนั้นได้ทำไปตามข้อบังคับเช่นนั้นก็ไม่ผิด อีกเรื่องหนึ่งในคราวสงครามระหว่างเตอร์กและรัสเซีย ซึ่งเรียกว่าสงครามไครเมีย ดูเหมือนเป็นชาติเตอร์กเกิดอลหม่านขึ้นมาจะไม่ทำตามคำสั่ง ผู้บังคับบัญชาเห็นไม่ได้การจึง สั่งให้ทหารเข้าแถว แล้วให้ทำการซ้ายหันขวาหันให้ ข้าศึกยิงเล่นตามสบายเพื่อเป็นการบังคับทหารดังนี้เป็นต้น

หลวงแสงนิติศาสตร์ กล่าวว่า ตามที่ รัฐมนตรีทำการ แทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมบอกว่า เหตุผลสมควรนั้นทาง พลเรือนกับทางทหารต่างกัน ข้อนี้ยังไม่ค่อยเข้าใจ เหตุผลในทาง พลเรือนก็ดี ในทางทหารก็ดี ในกฎหมายนั้นเหมือนกัน และการ กระทำทั้งทหารและพลเรือนก็เหมือนกัน กฎหมายมิได้แบ่งแยกออก ไว้เลยว่าเป็นคนละอย่าง แต่จริงที่ว่าเหตุผลจำเป็นสำหรับพลเรือนและ ทหารต่างกันได้ เช่นกับว่าใครเข้ามาในบ้านเราห้าม ๓ คำอย่างที่ว่า หรือแม้แต่จะห้ามตั้ง ๓๐ คำเมื่อเขายังไม่ฟังไปยิงเข้าก็จะเห็นได้ว่าไม่ จำเป็น แต่ทางทหารจำเป็นได้ โดยเหตุผลเช่นนี้จึงต่างกัน แต่จำเป็น หรือไม่จำเป็นย่อมเหมือนกัน ข้อสำคัญนั้นมีว่า การอย่างไรจึงจะจำเป็น สำหรับทหารด้วยเหตุผลอย่างไร และการอย่างไรจึงจะเป็นการ จำเป็นสำหรับพลเรือนด้วยเหตุผลอย่างไร ซึ่งทั้งนี้ย่อมต่างกันไปคน ละทาง และอะไรจึงเป็นการพอสมควรหรือไม่ประการใดตามกฎหมาย เพราะในกิจการเช่นเดียวกันอาจจะเป็นการสมควรจำเป็นสำหรับทางฝ่าย ทหาร แต่ไม่เป็นเหตุผลจำเป็นสำหรับทางฝ่ายพลเรือนก็ได้ หรือโดย นัยเช่นเดียวกัน การอันนั้นอาจจะจำเป็นของจำเป็นทางฝ่ายพลเรือนแต่ ไม่เป็นของจำเป็นสำหรับทางทหารก็ได้ตั้งนี้เป็นต้น ดังที่ได้ชักตัวอย่าง มาข้างบนนั้นในเรื่องยาม เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าคำว่าสมควรนั้นควร จะให้ใส่ไว้ มิฉะนั้นแล้ว ในการที่ยามรักษาการ ถ้าหากว่าให้ห้าม

๓ คำไม่ฟังให้ยิง แต่อาจจะยังไม่ทันห้ามถึง ๓ คำไปยิงเสียก่อนก็ได้ เช่นนี้เรียกว่าเกินกว่าเหตุ เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีคำว่าสมควรก็จะเป็นการเปิดหนทางให้กระทำการได้อย่างสูงเสมอ ซึ่งจะทำให้เสียวินัยได้

พระสิทธิเรื่องเดชพล แกล้งว่า สำหรับเรื่องนี้ เห็นว่าเท่าที่ชี้แจงมาเกี่ยวกับกฎหมาย แต่ในที่นี้จะขอชี้แจงเรื่องของทหาร ถ้าจะให้พูดทั่วไปเกี่ยวกับการปฏิบัติเท่านั้น สำหรับทหารแล้ว ถ้าหากว่าพูดไปเช่นนั้นในทางปฏิบัติก็เสียจึงควรต้องปล่อยให้ เป็น ข้อวินิจฉัยเองดีกว่า เพราะมีใช้ว่าการที่ ทหาร ทำไปนั้นจะไม่ พิจารณาว่าสมควร หรือว่าเกินสมควรประการใด ที่นี้ว่าถึงการปราบปรามการจลาจล คือ ก่อกำเริบ และการบังคับบัญชาทหารเป็นของเด็ดขาด ต้องทำลงไปทันที อยู่ในความรับผิดชอบของผู้สั่งการว่าเป็นการสมควรแล้ว ถ้าไม่เป็นการสมควรตัวเองก็ต้องรับผิดชอบ เพราะทำแล้วต้องรายงานและต้องขึ้นศาลเหมือนกัน ถ้าถือตัวอย่าง ๆ ที่ว่าห้าม ๓ คำไม่หยุดก็ยิงซึ่งยกขึ้นมาอ้างนั้นความจริงไม่ตรงกับข้อความในเรื่องนี้ ข้อความในเรื่องนี้ สำหรับบังคับเป็นวินัยทหาร การที่ทหารจะทำการปราบปรามผู้ก่อการกำเริบหรือละทิ้งหน้าที่เป็นจุดหมายแห่งความในมาตรานี้ ฉะนั้นทหารที่เข้าไปต้องมีความรู้ และการห้ามอย่างที่ว่านั้นก็ควรทำโดยเหตุผลสมควรเหมือนกันไม่ใช่ทำโดยรุนแรงเกินไป ส่วนวินัยข้อนี้พูดถึง

เรื่องใหญ่ เช่นกับทหารทำการชุมนุมมั่วสุมกันเพื่อก่อการกำเริบผู้
บังคับบัญชาสั่งไม่ทำตาม การอย่างนี้เรียกว่าเป็นการใหญ่สำหรับ
ทหาร จะทำเหลาะแหละไม่ได้ แต่บางครั้งทำไปเหตุผลไม่สมควรก็
มีบ้าง แต่เรื่องนี่ยกไว้ให้เป็นหน้าที่ของศาลทหารวินัยที่หลังเห็นว่า
จะดี สำหรับที่หลวงแสง ฯ อ้างมานั้นก็เข้าใจความหมายดีเหมือนกัน
แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องของทหารซึ่งต้องการความเด็ดขาดและทั้งผู้ที่สั่งการ
ไปนั้นก็รับผิดชอบอยู่แล้ว หากจะมัวให้คิดอยู่ก็จะเป็นการสายไม่ทัน
แก่เหตุที่จะต้องปราบปรามหรือระงับ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าจะเข้าใจอยู่แล้ว

นายจรรยา ฦบางซ่าง กล่าวว่า เห็นชอบตามที่พระสิทธิ ฯ ชี้แจง
เพราะเป็นการบังคับบัญชาทหาร ซึ่งควรจะตกลงได้ แต่อยากจะขอ
เติมความในบรรทัดที่ ๒ หลังจากคำว่า “เพื่อบังคับทหารว่า” “ที่ไม่
กระทำตามหน้าที่หรือละทิ้งหน้าที่” เพราะเชื่อกับว่า นายทหารสั่งให้
หน้าวิ่ง แต่ทหารนอนเฉยเสีย เช่นนี้ ไม่เรียกว่าละทิ้งหน้าที่ แต่เป็น
การไม่กระทำตามหน้าที่ แต่ความหมายในเรื่องนี้หมายถึงการที่ไม่กระทำ
ตามหน้าที่ด้วย อีกประการหนึ่งหากเป็นเวลาสงครามถ้าสั่งการไปเช่นนี้
ไม่กระทำตามทางการก็ต้องยิงเสีย ฉะนั้นเพื่อให้กินความถึงด้วยจึงควร
เติม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ตอบว่า ในเรื่องที่ไม่กระทำ
ตามหน้าที่นั้นมีบทบัญญัติในมาตรา ๔ (๑) อยู่แล้ว เช่นคือ ชัดขึ้น

แก้คำผิด

หน้าที่	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้เป็น
๓	๕	ต่อ	แต่
๖	๑๗	ความแนะนำ	คำแนะนำ
๗	๑๕	แล้ว	แล้ว
๙	๑	พระยานิติศาสตร์ไพศาล	พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์
๑๒	๑๖	ท่าน	ข้าพเจ้า
๑๓	๑	พระประพิณพลยุทธ	พระประพิณพนยุทธ
๑๔	๑๗	ไม่เกี่ยวกับเรื่องนั้น	ไม่เกี่ยวกับเรื่องนี้
๑๕	๕	พิจารณาว่าในเวลา	พิจารณาในเวลา
๑๖	๒	ที่ปิดสภา ฯ	ที่ปิดสภา ฯ
๑๗	๔	เช่น	เช่นนี้
๑๗	๑๖	นพระราชบัญญัติ	พระราชบัญญัติ
๑๗	๑๗	ดัดแปลง	ดัดแปลง
๒๒	๙	ท่าน	ข้าพเจ้า
๒๓	๑๐	ท่าน	ข้าพเจ้า
๒๗	๑๘	ท่าน	ข้าพเจ้า
๓๑	๑	สมาชิก	สมาชิก
๓๓	๔	(ออกนาม)	สมาชิก
๓๕	๑๔	โปรดเกล้า	โปรดเกล้าฯ

หน้าที่	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้เป็น
๓๗	๕	พจนวิวัฒน์	พจนวิวัฒน์
๓๙	๘	ท่าน	ข้าพเจ้า
๔๓	๒	ท่าน	ข้าพเจ้า
๔๓	๔	ท่าน	ข้าพเจ้า
๔๕	๘	ตัวท่าน	ข้าพเจ้า
๔๗	๕	จึง	จึง
๔๗	๕	ไ	ม่
๕๐	๑๙	เพราะนั้น	เพราะฉะนั้น
๕๓	๑๑ กับ ๑๓	ท่าน	ข้าพเจ้า
๕๓	๑๕	ถวายลงพระปรมาภิไธย	ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย
๕๔	๑๐	นายกรัฐมนตรีไม่ขัดข้อง	นายกรัฐมนตรีกล่าวว่าไม่ขัดข้อง
๕๔	๑๗	รับทรงสั่งว่า	ทรงรับสั่งว่า
๕๖	๑๖	อาจ	อย่าง
๕๗	๘	ท่านเองก็ทรง	ซึ่งข้าพเจ้าเองก็เห็นว่า
๕๗	๑๖	ท่าน	ข้าพเจ้า
๖๔	๒	ท่าน	ข้าพเจ้า
๖๔	๑๕	ท่าน	ข้าพเจ้า
๖๖	๑๓	ท่าน	ข้าพเจ้า
๖๘	ทุกแห่ง	ท่าน	ข้าพเจ้า
๗๑	๑๗	หยุดพักสภาชั่วคราว	หยุดพักชั่วคราว
๗๔	๑๓	แต่	และว่า
๗๔	๑๗	ท่าน	ข้าพเจ้า

หน้าที่	บรรทัดที่	ความเดิม	๓
๗๗	๑๙	ท่าน	แก่เป็น
๗๙	๔	เมื่อ	ข้าพเจ้า
๘๕	๑	ท่าน	เมื่อ
๘๕	๒	ทรงแสดง	ข้าพเจ้า
๕๕	๑๖	ท่าน	กล่าว
๙๑	๑๓	แสดงความ	ข้าพเจ้า
๙๔	๕	ชุมชน	แสดงความไว้
๑๐๐	๑๒	อธิบาย	ชุมชน
๑๐๓	๑๘	สิริ	อธิบาย
๑๐๗	๗	ดำรง	สิริ
๑๐๗	๘	ิ่ง	ดำเนิน
๑๒๓	๑	อะลุ่มอล่วย	จึง
๑๒๙	๑๔	ที่ทรงเป็น	อะลุ่มอล่วย
๑๒๙	๑๕	ท่านได้ทรงรับรอง	ที่เป็น
๑๓๐	๒	กู	ข้าพเจ้าได้รับรอง
๑๓๐	๑๓	เพอ	กู
๑๓๓	๑	ผู้	เพื่อ
๑๔๓	๑๙	ชแจง	ผู้
๑๔๔	๑๕	ญัตติ	ชี้แจง
๑๕๒	๑๘	เหตุ	ญัตติ
๑๕๓	๒	หลก	เหตุ
๑๕๕	๕	อรุ่มอ่วย	หลัก
			อะลุ่มอล่วย

หน้าที่	บรรทัดที่	ความเดิม	๔ แก้เป็น
๑๕๖	๑๒	ซึ่ง	ซึ่ง
๑๖๑	๕	“ผู้ละเลยหน้าที่	“ผู้ละเลยหน้าที่”
๑๖๗	๑๘	คิด	คิด
๑๖๘	๘	ท่าน	ข้าพเจ้า
๑๗๐	๗	กรรมาธิการ	กรรมาธิการ
๑๗๒	๑๐	ท่าน	ข้าพเจ้า
๑๗๒	๑๑	ท่าน	ข้าพเจ้า
๑๗๔	๑๐	ท่าน	ข้าพเจ้า
๑๗๔	๑๕	ท่าน	ข้าพเจ้า
๑๗๕	๑	ที่	ที่
๑๗๕	๗	ทางทาง	ทาง
๑๗๖	๑๖	เพราะ	เพราะ
๑๘๐	๕	คัด	คัดค้าน
๑๘๘	๖	กระทรวง	กระทรวง
๑๘๘	๑๒	ท่าน	ข้าพเจ้า
๑๙๓	๑๕	ปั้นปูน	ปั้นปูน
๑๙๙	๖	เหตุการณ์	เหตุการณ์
๒๐๐	๑๘	พระราช ระเบียบ	พระราชบัญญัติระเบียบ
๒๐๒	๑	ซึ่ง	ซึ่ง
๒๐๓	๗	คิด	คิด
๒๐๔	๕	ตา	ตาม

หน้าที่	บรรทัดที่	ความเดิม	๕ แก้เป็น
๒๐๔	๑๐	จะตี	จะตี
๒๐๖	๖	หาใช่	หาใช่
๒๐๖	๙	สู้	สู้
๒๐๖	๑๘	รับสั่ง	รับสั่ง
๒๐๗	๑๙	สารวัต	สารวัตร
๒๐๙	สุดท้ายอรุ่มอรวัย	อะลุ่มอ่วย
๒๑๗	๔	จำเพาะที่เป็น	จำเพาะเป็น
๒๒๕	๑๑	ถอ	ถือ
๒๒๕	สุดท้าย	นายวลาศ	นายวิลาศ
๒๒๕	๑๖	ราษฎร ฯ	ราษฎร
๒๓๐	๑๕	ญาติชอกรัฐบาล	ญาติของรัฐบาล
๒๓๓	๑	มีสิทธิแปร	มีสิทธิแปร
๒๓๓	๒	ญาติ	ญาติ
๒๓๓	๖	รัฐมนตรีว่าการทรวง	รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
๒๔๖	๗	ว่าว่า	ว่า
๒๔๘	สุดท้าย	ธรรมเนียม	ธรรมเนียม
๒๕๖	๓	สั่ง	สั่ง
๒๕๙	๔	(สำเนา)	“(สำเนา)
๒๖๑	๑	น่า	หน้า
๒๖๑	๑๑	(สำเนา)	“(สำเนา)
๒๖๑	๑๐	(สำเนา)	“(สำเนา)
๒๖๓	๑๑	(สำเนา)	“(สำเนา)
๒๖๙	๔	เหล่า	เหล่า

หน้าที	บรรทัดที่	ความเดิม	๖
๒๖๙	๕	สั่ง	แก้เป็น สั่ง
๒๗๐	๑๙	ยอม	ยอม
๒๗๑	๑๒	น้ำ	หน้าน้ำ
๒๗๒	๙	สวน	ส่วน
๒๗๗	๑๕	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ
๒๘๒	๑๒	ไม่	ไม่
๒๘๖	๒	ร่าง	ร่าง
๒๙๒	๑๙	ผู้แทนราษฎร	ผู้แทนราษฎร
๒๙๕	๔	สมัคร	สมัคร
๓๐๕	๗	ผู้	ผู้
๓๐๘	๑๙	หน้าแต่	หน้าที่แต่
๓๐๙	๘	พื้น	พื้น
๓๐๙	๑๑	แก้	แก้
๓๑๓	๕	hords	Lords
๓๒๑	๕	พระราชบัญญัติปิดสภา ฯ	พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชกฤษฎีกาปิดสภา ฯ
๓๒๕	๑๒	In fluence	Influence
๓๒๗	๑๐	ไม่	ไม่
๓๓๑	๙	เสนอ	เสนอ
๓๓๒	๓	วิจิตร	วิจิตร
๓๓๓	๗	เพราะ	เพราะ

หน้าที่	บรรทัดที่	ความเดิม	๗ แก้เป็น
๓๔๐	๒	ดวน	ด่วน
๓๔๐	๗	ไม	ไม
๓๔๐	๘	ชน	ขึ้น
๓๔๓	๙	ทา	ทำ
๓๔๖	๑๔	กิ	กิจ
๓๔๖	๑๕	แลตง	แสดง
๓๔๗	๖	กา	กำ
๓๔๘	๔	สภาภาษาตี	สภาภาษาต
๓๕๐	๕	“	”
๓๕๐	๙	ด้	ได้
๓๕๐	๑๑	ล มติ	ลงมติ
๓๕๑	๔	แห่ง	แห่ง
๓๕๑	๕	In Fluence	Influence
๓๕๒	๘	คม	ความ
๓๕๖	๑๘	เลองตู	ลองดู
๓๕๗	๗	fIn uence	Influence
๓๕๘	๗	กว้าง	กว้าง
๓๕๘	๑๑	ที่จะ	ถ้าจะ
๓๕๙	๔	แก้	แก้
๓๖๐	๑๗	ทุจจรต	ทุจจริต
๓๖๑	๑	หมู่บ้าน	หมู่บ้าน
๓๖๓	๑๕	วิธีสะตวก	เป็นวิธีสะตวก
๓๖๔	๒๐	เร็ว	เร็ว
๓๖๖	๑๗	Nonnination	Nomination

หน้าที่	บรรทัดที่	ความเดิม	๘
๓๗๐	๑๓	เจ้าหน้าที่	แก้เป็น
๓๗๐	๑๘	ขอใบใจ	เจ้าหน้าที่
๓๗๒	๒	กรรมการใหม่	ขอใบใจ
๓๗๒	๒	ร่าง	กรรมการใหม่
๓๗๒	๕	ใหม่	ร่าง
๓๗๔	๑๕	ขีดไฟ	ใหม่
๓๗๗	๑๒	ฉก	ขีดไฟ
๓๗๘	๑๑	ที่ประชุม	ชุก
๓๘๑	๙	ที่	ที่ประชุม
๓๘๒	๒๐	ไม่หน้า	ที่
๓๘๖	๑๖	ร่าง	ไม่น่า
๓๘๗	๑๒	กล่าวว่่า	ร่าง
๓๘๙	๑๔	ประชุม	กล่าวว่่า
๓๙๐	๑๗	กรรมาธิกา	ที่ประชุม
๓๙๕	๙	แต่	กรรมาธิการ
๓๙๕	๑๐	ยิ่งขึ้น	แต่
๓๙๕	๑๒	ร่าง	ยิ่งขึ้น
๓๙๕	๑๔	คำ	ร่าง
๓๙๘	๑๙	แถลงว่่า	คำ
๓๙๙	๒๐	ช่วย	แถลงว่่า
๔๐๒	๑๓	เพราะฉนั้น	ช่วย
๔๐๓	๗	ัง	เพราะฉนั้น
			ยัง

หน้าที่	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้เป็น
๔๐๕	๑๓	ตรงตริก	ตริกตรง
๔๐๖	๑๔	ก่อน	ก่อน
๔๐๗	๑๕	หาฤา	หาหรือ
๔๑๑	๘	กระทรวงการต่างประเทศ	กระทรวงการต่างประเทศ
๔๑๒	๘	ดำเนิน	ดำเนิน
๔๑๒	๑๗	พระยาประมวณวิชาพูล	พระยาประมวณวิชาพูล
๔๑๔	๑๖	เดี๋ยวนี้	เดี๋ยวนี้
๔๑๖	๔	ซึ่ง	ซึ่ง
๔๑๘	๑๖	ง่าย ๆ	ง่าย ๆ
๔๒๐	๖	ที่ปรึกษานายกมนตรี	ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี
๔๒๑	๔	สภา ฯ ผู้แทนราษฎร	สภาผู้แทนราษฎร
๔๒๒	๔	สภา ฯ ผู้แทนราษฎร	สภาผู้แทนราษฎร
๔๒๒	๗	ลดฐานะพวกที่มีทรัพย์สิน	ลดฐานะพวกที่มีทรัพย์สิน
๔๒๒	๘ กับ ๑๑	สภา ฯ ผู้แทนราษฎร	สภาผู้แทนราษฎร
๔๒๒	๑๓	ประธานสภา ฯ ผู้แทนราษฎร	ประธานสภาผู้แทนราษฎร
๔๒๒	บรรทัดสุดท้าย	พระสุธรรม ฯ รับรอง	พระสุธรรมวินิจฉัยรับรอง
๔๒๒ กับ ๔๒๓	๑๗ กับ ๑๕	พระราชบัญญัติมฤตก	พระราชบัญญัติอากรมฤตก
๔๒๕	๑๙	อย่างไรน ?	อย่างไรน
๔๒๖	๑๗ กับ ๑๘	คำวานั้น	คำว่า “ นั้น ”
๔๒๗	๑๗	สำเร็จแล้วแล้ว	สำเร็จแล้ว
๔๒๘	๒	กู	ถูก
๔๒๘	๒	บังคับ	บังคับ

หน้าที่	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้เป็น
๔๒๘	๑๑	ศาล	ศาล
๔๒๙	๑๔	ข้าพระเจ้า	ข้าพเจ้า
๔๓๐	๑	นายกรัชมุนตรี ฯ	นายกรัชมุนตรี
๔๓๐	๓	นายมังกร สามเสน ฯ	นายมังกร สามเสน
๔๓๐	ตอนชื่อผู้จตรายงาน	หลวงคหกรรมดี	หลวงคหกรรมบดี
๔๓๑	บรรทัดสุดท้าย	คัศค่าน	คัศค่าน
๔๓๓	๑๔	ราชดำริ	ดำริ
๔๓๔	๙	มอ	มอบ
๔๓๖	๑๑	เซี่ย	เซ่น
๔๓๖	๑๓	เพื่อให้เพื่อให้	เพื่อให้
๔๓๖	๑๕	กรณี	กรณี
๔๓๘	๑๓	กรรมาการ	กรรมาธิการ
๔๓๘	๑๘	ก	ก็
๔๔๐	๔	ข้าพเจ้าพเจ้า	ข้าพเจ้า
๔๔๑	๓	ให้	ให้
๔๔๑	๔	กล่าว	กล่าวว่
๔๔๒	๑๐	ปลูกษาหาฤา	ปรีกษาหาหรือ
๔๔๒	๑๓	คลายความการวิตก	คลายความวิตก
๔๔๒	๑๘	รองประธานสภาฯ	ทำการแทนประธานสภาฯ
๔๔๓	๗	รองประธานสภาฯ	ทำการแทนประธานสภาฯ
๔๔๓	๗	”	”
๔๔๔	๑๑	”	”
๔๔๔	๑๑	รูป	รูป

หน้าที่	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้เป็น
๔๔๖	สุดท้าย	เพราะฉะนั้น	เพราะฉะนั้น
๔๔๗	๕	ไปรษณีย์	ไปรษณีย์
๔๕๐	๑๐	เพราะ	เพราะ
๔๕๒	๖	ดูท่า	ดูถ้า
๔๕๓	๑	ตรวจ	ตรวจ
๔๕๓	๑๐	หรือไม่	หรือไม่
๔๕๔	๑๖	โต	โดย
๔๕๖	๕	วินิ	วินิจ
๔๕๖	๑๕	ไตไต	ใดๆ
๔๕๗	๔	สง	ส่ง
๔๕๗	๕	-ะ	จะ
๔๕๘	๑๗	เยน	เย็น
๔๕๙	๓	ม	มี
๔๖๑	๑๗	จึง	จึง
๔๖๒	๑๕	จึง	จึง
๔๖๓	๙	วินิจฉัย	วินิจฉัย
๔๖๔	๒	เช่น	เช่น
๔๖๔	๗	ขึ้น	ขึ้น
๔๖๔	๗	อย่าง	อย่าง
๔๖๘	๑๙	ไม่ใช่	ไม่ใช่
๔๗๒	๘	นายกรัฐมนตรี	นายกรัฐมนตรี
๔๗๔	๘	แก้ไขเดิม	แก้ไขเพิ่มเติม
๔๘๕	๑๑	รู้ตัว	รู้ตัว

หน้าที่	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้เป็น
๔๘๕	๑๒	ย่อมหา	ย่อมหา
๔๙๐	๑๕	ท่านน	ท่านนี้
๕๐๐	๑	มาตรา ฯ	มาตรา
๕๐๐	๓	แปลยุติ	แปรยุติ
๕๐๐	๙	มากกว่า	มากกว่า
๕๐๒	๖	เจ้าพระยาศรีธรรมาธเบศ	เจ้าพระยาศรีธรรมาธิเบศ
๕๐๔	๓	(ย่อหน้า นายกรัฐมนตรี)	
๕๐๗	๘	เสนอต่อสภา ฯ	เสนอต่อสภา ฯ
๕๐๗	ทุกแห่ง	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๐๗	๑๓	เช่นนี้	เช่นนี้
๕๐๘	ทุกแห่ง	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๐๙	๑๑	สภาฯ ผู้แทนราษฎร	สภาผู้แทนราษฎร
๕๑๐	ทุกแห่ง	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๑๑	๖,๗	แต่	แต่
๕๑๒	๗	เงินเดือน ๆ ๑๕๐	เงินเดือน ๆ ละ ๑๕๐
๕๑๓	ทุกแห่ง	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๑๓	ทุกแห่ง	รองประธาน ฯ	รองประธาน
๕๑๓	๙	อยู่แล้วที่นี่	อยู่แล้ว ที่นี้
๕๑๓	๑๐	มัยประชุม	สมัยประชุม
๕๑๖	๒	เปลื้องของชาติ	เปลื้องของชาติ
๕๑๖	๒	อุททิศ	อุทิศ
๕๑๖	๘	ประธาน ฯ	ประธาน

หน้าที่	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้เป็น
๕๑๖	๘	รองประธาน ฯ	รองประธาน
๕๑๖	ทุกแห่ง	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๑๗	ทุกแห่ง	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๑๗	”	รองประธาน ฯ	รองประธาน
๕๑๘	๑๘	เลขาธิการ	เลขาธิการสภา ฯ
๕๑๘	ทุกแห่ง	เลขาธิการ	เลขาธิการสภา ฯ
๕๑๘	๑๒	ที่	ที่
๕๑๘	๑๙	สวน	ส่วน
๕๑๙	ทุกแห่ง	เลขาธิการ	เลขาธิการสภา ฯ
๕๒๐	ทุกแห่ง	เลขาธิการ	เลขาธิการสภา ฯ
๕๒๐	”	รองประธาน ฯ	รองประธาน
๕๒๐	๑๘	ไม่ต้องใส่เรื่องนี้	ไม่ต้องใส่ เรื่องนี้
๕๒๑	ทุกแห่ง	เลขาธิการ	เลขาธิการสภา ฯ
๕๒๑	๑๙	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๒๒	๑	”	”
๕๒๒	ทุกแห่ง	เลขาธิการ	เลขาธิการสภา ฯ
๕๒๒	๖	เจ้ากรมสารบรรณ	เจ้ากรมสารบรรณ
๕๒๓	ทุกแห่ง	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๒๓	”	รองประธาน ฯ	รองประธาน
๕๒๓	สุดท้าย	ก	ก็

หน้าที่	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้เป็น
๕๒๔	ทุกแห่ง	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๒๔	๑๕	มุ่งมาย	มุ่งหมาย
๕๒๕	ทุกแห่ง	รองประธาน ฯ	รองประธาน
๕๒๕	๑๘	มุ่งมาย	มุ่งหมาย
๕๒๕	๕	ทยอยทยาน	ทยอยทะยาน
๕๒๘	๔	ตกลง ๆ	ตกลงว่า
๕๒๘	๓	ให้	ให้
๕๒๘	๖	กรรมาธิการ	กรรมาธิการ
๕๒๘	ทุกแห่ง	เลขาธิการ	เลขาธิการสภา ฯ
๕๒๙	๖	สำหรับ	สำหรับ
๕๓๐	๓	สุจริต	สุจริต
๕๓๑	๒	โหวต	โหวต
๕๓๑	๑๔	เลขาธิการรัฐมนตรี	เลขาธิการคณะรัฐมนตรี
๕๓๒	๑๑	คน ๑๕๐๐	คนละ ๑๕๐๐
๕๓๓	๑	เสนอให้แปรญัตติ	เสนอแปรญัตติ
๕๓๓	๑๕	ตัวรถไม่มี	ตัวรถไฟไม่มี
๕๓๔	๑	ตัวเป็น	เป็นตัว
๕๓๔	๒	มีตัวฟรี	มีตัวฟรี
๕๓๔	๙	โปแลนด์	โปแลนด์
๕๓๗	๒	สิทธิ์	สิทธิ์
๕๓๗	๓	สมาชิกสภาของเรา	สมาชิกสภา ฯ ของเรา
๕๓๘	๑๐	ไม่มีความรู้	ไม่มีความรู้
๕๓๘	๑๒	ป็นเรื่อง	เป็นเรื่อง

หน้าที่	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้เป็น
๕๓๘	๑๓	นี้หิง	หิ้ง
๕๓๘	๑๖	บทกฎหมายมีสิทธิต่าง ๆ	บทกฎหมายที่ให้สิทธิต่าง ๆ
๕๓๘	๑๗	เงินต้องตามพระราชบัญญัติ	เงินก็ต้องตามพระราชบัญญัติ
๕๓๙	๑๓	ไม่ใช่	ไม่ใช่
๕๔๑	๑๔	ข้อบังคับของสภา ฯ	ข้อบังคับของสภา ฯ
๕๔๓	๖	ที่ประชุมอนุมัติ	ที่ประชุมอนุมัติ
๕๔๔	๕	ให้	ให้
๕๔๕	๑๒	เหมือนกัน	เหมือนกัน
๕๔๖	๑๒	เบื้องต้น	เบื้องต้น
๕๔๖	สุดท้าย	การ	ซีดออก
๕๖๑	๑๒	อุดรราชธานี	อุดรธานี
๕๖๖	๑๑	บาท ๒๐๐	๒๐๐ บาท
๕๗๓	๑๐	ประนีประนอม	ประนีประนอม
๕๗๕	๑๑	ขยักขยอน	ขยักขยอน
๕๗๕	๑๙	แก้	แก้
๕๗๖	๑๓	ด้วยว่า	ว่าด้วย
๕๘๒	ทุกแห่ง	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๘๒	๔	จัก	จัด
๕๘๕	๔	พระยาปริदानฤเบศร	พระยาปริदानฤเบศร์
๕๘๕	๑๐	อินฟลูเอน	อินฟลูเอนซ์
๕๘๗	ทุกแห่ง	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๘๗	๖	แนวแนว	แนวแน่
๕๘๗	๑๑	หมายนความ	หมายความ

หน้าที่	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้เป็น
๕๘๗	๑๔	แปร	แปล
๕๘๗	๑๙ กับ ๒๑	ลายลักษณ์อักษร	ลายลักษณ์อักษร
๕๘๘	ทุกแห่ง	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๘๙	๒	ประธานสภา ฯ	สภา ฯ
๕๙๐	๑๗	ประธาน ฯ	ประธาน
๕๙๓	๑	ต่อกัน	ต่อกัน
๕๙๔	๑	สมาชิกทุกคน	สมาชิกทุกคน
๕๙๔	๑๐	ก วาว	กล่าววว่า
๕๙๕	๑๐	ใช้	ไว้
๕๙๖	๒	โทษ	(ขีดออก)
๕๙๖	๑๓	กล่าววว่า	กล่าววว่า
๕๙๗	๙	รุนแรง	รุนแรง
๕๙๘	๑๖	แต่	และ
๕๙๙	๑๕	หรือ	หรือ
๖๐๓	๓	แห่งใน	แห่ง ๑ ใน
๖๐๕	๓	ฟ้องร้อง	ฟ้องร้อง
๖๐๖	๑๒	บริษัท	บริษัท
๖๐๖	๑๕	ประเทศ	ประเทศ
๖๐๖	๑๙	จำต้อง	จำต้อง
๖๑๑	๘	จะเหว็ด	เจวีด
๖๑๑	๙	กระทบ	กะทบ
๖๐๖	๙	คอมประไมท์	คอมโปรไมท์

หน้าที่	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้เป็น
๖๑๐	๑๖	๒๔๗๕	๒๔๗๖
๖๑๕	๓	กั้น	กั้น
๖๑๖	๑๔	เหล่าน	เหล่านี้
๖๑๖	๑๙	สารวน	สาละวน
๖๑๗	๑๐	พระสิทธิเรืองเดช	พระสิทธิเรืองเดชพล
๖๑๗	๑๒	หลวงศิริราชไมตรี	หลวงสิริราชไมตรี
๖๒๑	๑๒	พระขจัดทารุณกรรม	พระขันธ์ทารุณกรรม
๖๒๒	๑๖	เลขาได้อ่าน	เลขาธิการสภา ฯ ได้อ่าน
๖๒๕	๒๐	ข้าพเจ้า	ข้าพเจ้า
๖๒๖	๑๗	เต็ม	เป็น
๖๒๗	๒	ชด	ชัด
๖๒๙	๓	ของ	ขอ
๖๓๑	ทุกแห่ง	คอมมูนิสต์	คอมมิวนิสต์
๖๓๙	๘	ข้าพเจ้า	ข้าพเจ้า
๖๓๙	๑๔	ข้าพเจ้า	ข้าพเจ้า
๖๓๙	๑๙	ใต้ฝ่าละออง	ใต้ฝ่าละออง
๖๔๒	๗	ผู้	ผู้
๖๔๔	๑	สะเปกคิลเลชั่น	สะเปกคิลเลชั่น
๖๕๖	๑๕	ตรุษจีน	ตรุษจีน
๖๖๖	๓	กู	กู๋
๖๗๔	๑๒	ประกาศนียบัตร	ประกาศนียบัตร
๖๘๒	๑๕	ผู้ใด	ผู้ใด

หน้าที่	บรรทัดที่	ความเดิม	แก้เป็น
๖๘๓	๔	เลขาธิการ	เลขาธิการ ฯ
๖๘๓	๑๓	พระราชบัญญัติ	พระราชบัญญัตินี้
๖๙๐	๔	ปบลิตบอดิ	ปบลิตบอดี้
๖๙๓-๖๙๕	๕,๑๗,๙ กับ ๑๖	พระประพิณพลยุทธ	พระประพิณพยุท
๗๐๕	๑๑	ชิง	ซึ่ง
๗๐๗	๘	จะว่าได้ว่า	จะว่าได้ว่า
๗๑๐	๙	เป็นเรื่องเร้าใจให้	เป็นเรื่องเร้าใจให้
๗๑๒	๑๗	ยุติติ	ยุติ
๗๑๖	๗	ฉะบบน	ฉบบนี้
๗๑๖	๑๔	รัฐมนตรีกลาโหม	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
๗๒๒	๑	รองประธานสภา ฯ	ทำการแทนประธานสภา ฯ
๗๒๓	สุดท้าย	น	นี้
๗๒๖	๕	เหตุการณ์	เหตุการณ์
๗๒๖	๑๗	าพเจ้า	ข้าพเจ้า
๗๓๓	๑๕	ทำการแทนประธาน ฯ	ทำการแทนประธานสภา ฯ
๗๓๓	๑๕	กล่าวว่า	กล่าวว่า
๗๓๓	๑๖	ค่าธรรมเนียม	ค่าธรรมเนียม
๗๓๓	สุดท้าย	น	นี้
๗๓๔	๑	ไม่ผู้ใดคัดค้าน	ไม่มีผู้ใดคัดค้าน
๗๓๕	๑๖	แปรว่าผ่อนเบาแก่กัน	แปรว่าผ่อนเบาแก่กัน
๗๓๖	๑๖	การที่ขอเพิ่มให้	การที่ขอเพิ่มให้
๗๔๖	๓	พระยาปริदानฤเบศ	พระยาปริदानฤเบศร์
๗๔๘	๔	อยู่	อยู่

หน้าที่	บรรทัดที่	ความเต็ม	แก้เป็น
๗๔๘	๑๔	ไต่	ไต่
๗๕๑	๑๑	ผู้ใด	ผู้ใด
๗๖๔	๑๔	เบนลับ	เป็นลับ
๗๖๕	๑๒	กระทรวง	กระทรวง
๗๖๗	๗	ทำการแทนสภา ฯ	ทำการแทนประธานสภา ฯ
๗๗๕	๗	เป็น ๑๑	เป็นข้อ ๑๑
๗๗๘	๑๓	ว่าด้วย	ว่าด้วย
๗๘๕	๒	พิจารณา	พิจารณา
๗๘๗	๕	เงิน	เงิน
๗๙๔	๑	ช่วยเหลือทำงานนี้	ช่วยเหลือทำงานนี้

หลีกเลียง หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาเหนือตน ซึ่งข้อ
นี้ก็เข้าอยู่ในวงที่นายจรรยา ๖ ต้องการแล้ว

นายจรรยา ณ บางช้าง กล่าวว่า เป็นคนละมาตรา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ตอบว่า เอาเข้ามาประกอบ
อ่านรวมกันได้

นายจรรยา ณ บางช้าง กล่าวว่า ถ้าจะให้กินความถึงแล้วควรจะ
เอามารวมกันได้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ตอบว่า ถ้าจะให้เป็นอย่างนั้น
แล้วก็จะแคบเกินไป ส่วนที่นายจรรยา ๖ ประสงค์นั้นก็เกี่ยวกับทางสงคราม
ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง ด้วยยุทธวิธีเป็นหน้าที่ของนายทหารควร จะทิ้งไว้กว้าง ๆ
ในที่นี้เป็นเรื่องสำหรับบังคับบัญชาในเหตุจำเป็นฉุกเฉิน หากว่าจะลงไว้
ก็จะให้ความไม่มั่นใจในการบังคับบัญชาของนายทหารที่จะทำการไป ส่วน
การที่จะทำไปว่าเป็นการเกินสมควรหรือสมควรเพียงใดนั้นควรให้ศาลวินิจฉัย
เพราะถ้าลงไปจะทำความไม่แน่ใจให้อาจทำให้การใหญ่ ๆ เสียหายได้

พระสิทธิเรื่องเดชพล แกลงสนับสนุนความเห็นของรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงกลาโหมว่า ตามที่นายจรรยา ๖ ชี้แจงความประสงค์มานั้นเป็นเหตุ
ในคราวสงคราม ซึ่งเป็นเรื่องที่ใหญ่กว่านี้ซึ่งต้องทำโดยเด็ดขาดยิ่งกว่า
เช่นกับชักตัวอย่างว่าให้รุกเข้าไปหาข้าศึก ถ้าไม่รุกจะอย่างไร นี้
เป็นเรื่องใหญ่เห็นว่าไม่ควรจะเอามากกล่าว เพราะในคราวสงครามนั้นเป็น

คนละปัญหา เช่นกับว่าสั่งให้รักแต่ไม่รักเช่นนี้ก็ไม่มีอะไรจะทำนอกจาก
 ยิงเสีย มิฉะนั้นก็จะทำให้คนอื่นเอาอย่างได้ตามใจ แต่ในที่นี้เราว่าถึง
 วินัยในยามปกติอันเป็นเหตุเล็กน้อยเพื่อรักษาวินัยให้เคร่งครัด ส่วนในยาม
 สงครามนั้นเป็นปัญหาใหญ่ยิ่งและก็ไม่มียังไปเสียกว่าที่จะต้องใช้อาวุธ
 ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าจะเข้าใจอยู่แล้ว

นายจรรยา ฌ บางข้าง กล่าวว่า ถึงเช่นนั้นก็ควรจะให้มิไว้ จริง
 อยู่ในยามสงครามซึ่งโดยปกติสั่งให้รักไม่รักก็ต้องยิง และถึงแม้เราจะมี
 ภาชิตทหารว่าให้ไปตายข้างหน้าก็น่าจะต้องมิไว้เพื่อความแจ่มแจ้ง

นายกรัฐมนตรี ขอให้หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร ฯ เข้ามาในที่ประชุม
 เพื่อทรงอธิบาย

ประธานสภา ฯ อนุมัติ

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ทรงรับสั่งว่า ตามที่นายจรรยา ฯ
 อยากจะให้แปรญัตติคือจะให้อำนาจนายทหารมากกว่าในร่างนี้ คือขยาย
 กรณีที่จะใช้อาวุธในเมื่อจำเป็นนั้นกว้างออกไป คือหมายความว่า กรณีที่
 ไม่ละทิ้งหน้าที่ไปทีเดียว เช่นกับว่าสั่งให้วิ่งแต่ถอนเฉยเสีย จริงอยู่วินัยใน
 เวลาสงครามเป็นวินัยที่เหนือกฎที่ร่างไว้นี้ และอาจจะกระทำได้ ถึงแม้ว่าไม่
 มีบทบัญญัติในที่นี้ แต่ว่าในกรณียามปกติถ้ายังไม่ประกาศกฎอัยการศึก
 แล้ว ก็ยังถือว่ายังไม่มีภาวะเป็นสงครามเพราะฉะนั้นจึงใช้บทบัญญัติ
 อันนี้ เหตุนี้ปัญหาที่สภา ฯ จะวินิจฉัยว่าในยามปกติจะให้อำนาจทหารใช้อาวุธ

ในเมื่อมีการละทิ้งหน้าที่ไป หรือจะขยายวงออกไปให้กว้างรวมถึงเรื่องที่ว่านอนเฉยนั้นด้วย ถ้าจะขยายออกไปกว้าง ๆ แล้วก็ควรจะเป็นว่า “ผู้ละเลยหน้าที่” ก็ละเลยความตามที่ต้องการ แต่การจะแก้หรือไม่นั้นไม่ใช่หน้าที่ของข้าพเจ้า และอธิบายมานี้ก็เป็นเชิงถ้อยคำเท่านั้น

นายจรรยา ฌบางซ่าง กล่าวว่า ที่จะแก้ว่า “ผู้ละเลยหน้าที่นั้นกินความดีแล้ว

นายเนตร์ พูนวิวัฒน์ กล่าวว่า ขอให้รักษาคำว่า “ละทิ้ง” ไว้ คำว่า “ละเลย” เป็นคำเบา “ละเลย” นั้นเช่นกับว่าลืมปากกา ดินสอก็เป็นละเลย ส่วน “ละทิ้ง” นั้นเป็นเหตุที่กินความหนัก

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เท่าที่ได้อภิปรายมาแล้วก็สรุปความได้ว่าตามความเห็นของหลวงแสง ฯ จะให้เติมคำว่า “สมควร” ลงต่อท้ายคำว่า “จำเป็น” เพื่อเป็นเครื่องวัดการกระทำ ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นต้น เห็นว่าไม่จำเป็นต้องเพิ่มคำ ควรปล่อยให้เป็นที่ของศาลวินิจฉัย มิฉะนั้นจะทำให้ความหย่อน อีกปัญหาหนึ่ง คือนายจรรยามีความเห็นชอบว่าควรขยายกรณีให้ใช้อำนาจได้มากขึ้น เช่นกับเห็นสมควรแก้คำเป็นว่าผู้ “ละเลย” แทน “ละทิ้ง” แต่นายเนตร์ เห็นว่าไม่ควรแก้ ฉะนั้นในขั้นนี้จะขอให้ที่ประชุมลงคะแนนมติในข้อที่ว่า จะควรแก้ หรือไม่เสียก่อน ถ้าแม้ว่าเห็นสมควรและจะแก้

อย่างไรนั้นจะได้ให้ลงคะแนนมติอีกทีหนึ่ง สมาชิกส่วนมากลงมติเห็นว่า ไม่สมควรที่จะแก้ไขความในร่างพระราชบัญญัติมาตรานี้ ประธานสภา ฯ กล่าวต่อไปว่า ฉะนั้น เป็นอันว่าปัญหาที่ ๒ ที่จะลงคะแนนมติว่าควรแก้ไข อย่างไรนั้นเป็นอันตกไป ไม่ต้องแก้ไข

มาตรา ๑๐ หน้า ๕ ตารางกำหนดทัณฑ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมแถลงขอชี้แจงคำว่า “ผู้บัญชาการ ทหารเรือ” ในข้อ ๒ ออก และกล่าวว่า เพราะในที่นี้ไม่ได้กล่าวถึงผู้บัญชา การทหารบก และอีกประการหนึ่งได้บัญญัติให้ มีข้อบังคับสำหรับเทียบชั้น เข้าหาได้อยู่แล้ว

นายกรัฐมนตรี รับรอง

มาตรา ๑๓

หลวงวิจิตรวาทการ ถามว่า ในมาตรานี้ทำไมจึงต้องบัญญัติไว้ด้วย ว่า “ต้องระวางอย่าให้เป็นการลงโทษทัณฑ์ไปโดยโทษจารีต หรือลง ทัณฑ์แก่ผู้ที่ไม่มีความผิดโดยชัดเจนเป็นอันขาด” ลงไว้ด้วย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ตอบว่า ข้อนี้สำหรับเป็นเครื่อง ยับยั้งสติของผู้มีอำนาจที่จะลงทัณฑ์ให้วินิจฉัยว่า ผู้นั้น ๆ กระทำผิดจริง หรือเปล่าเป็นบทตักเตือนให้ระลึกไว้ว่ามีให้ใช้อำนาจเกินสมควร

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า เมื่อมีเหตุผลที่ควรจะได้ใส่ไว้ก็ไม่ขัด ข้องแต่เห็นว่าในเรื่องนี้น่าจะอยู่ในหมวดโอวาท คือว่าเป็น โอวาทที่จะ แนะนำสั่งสอนกันไม่น่าจะลงไว้ในพระราชบัญญัติ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ตอบว่า ในการที่ใส่ลงไว้ ก็มีเหตุผลอยู่บ้างว่าจะให้เป็นเครื่องเตือนสติผู้มีอำนาจที่จะลงโทษทัณฑ์

มาตรา ๒๓

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ขอแก้คำว่า “ทีเดียว” ในบรรทัดที่ ๑ เป็นว่า “เท่านั้น”

มาตรา ๒๔

หลวงวิจิตรวาทการ ถามว่า ที่กำหนดเวลาให้ยื่นคำร้องทุกข์ เมื่อ ๒๔ ชั่วโมงล่วงไปแล้วนั้นมีความมุ่งหมายอย่างไร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ตอบว่า เพื่อให้มีเวลาตรึกตรองให้รอบคอบ

มาตรา ๒๖

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ขอแก้คำว่า “ด้วยปาก” ในบรรทัดที่ ๒ และที่ ๓ เป็นว่า “ด้วยวาจา” ทั้งสองแห่ง

มาตรา ๓๑

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า ในมาตรานี้คิดว่าจะไม่จำเป็นต้องมีก็ได้เพราะในมาตรา ๕ ก็บัญญัติไว้แล้วว่าการกล่าวเท็จเป็นการผิดวินัยอีกอย่างหนึ่งที่ว่า ถ้าการยื่นคำร้องเป็นการกระทำไปโดยผิดระเบียบก็มีโทษฐานผิดวินัยข้อนี้เห็นว่าจะหนักไปเพราะการทำผิดระเบียบนั้นอาจจะเป็นว่ายื่น

ข้ามหน้าผู้บังคับบัญชาอย่างนี้เป็นต้น ถ้าเช่นนั้นแล้วเราไม่รับพิจารณาเสียเลยจะดีกว่าไปปรับเป็นความผิดทางวินัย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม กล่าวว่า ความประสงค์ ก็เพื่อรักษาระเบียบให้ดี เพราะการร้องทุกข์นั้นถ้าไม่ห้ามไว้เช่นนี้อาจจะพากันแห่ไปทั้งกองร้อยกองพันร้องทุกข์ก็ได้ ซึ่งจะนำมาซึ่งความไม่สงบ ฉะนั้นจึงได้ บัญญัติไว้เช่นนี้ส่วนที่กล่าวคำเท็จนั้นก็เป็นทางที่จะไม่ให้ผู้ร้องทุกข์กลับแกล้งกล่าวความกันเล่นตามใจ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ที่ได้อภิปรายกันมาแล้วในการที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ ถ้าไม่มีผู้ใดทักท้วงประการใดแล้วจะได้ลงมติต่อไป ไม่มีผู้ใดทักท้วง ประธานสภา ฯ จึงขอให้สมาชิกลงคะแนนมติรับรองสมาชิกทั้งหมดลงมติเห็นชอบตามร่างพระราชบัญญัติที่พิจารณามา

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ในการพิจารณาครั้งที่ ๓ นี้หากไม่มีผู้ใดคัดค้านประการใด ขอให้ที่ประชุมลงมติรับรองร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้งฉบับ ไม่มีผู้ใดคัดค้านในที่สุดที่ประชุมได้ลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติขึ้นทูลเกล้า ฯ ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ตามรัฐธรรมนูญ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า พระยาศรยุทธเสน รองประธานสภา ฯ ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการที่สภา ฯ ได้ตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาและร่างข้อบังคับที่จะให้พวกหนังสือพิมพ์เข้ามาฟังการประชุมได้นั้น ได้เสนอหนังสือขึ้น

ถามที่ประชุมว่า ตามที่ที่ประชุมได้ตั้งกรรมาธิการขึ้นนั้นจะให้กรรมาธิการพิจารณาร่างข้อบังคับที่จะให้คนภายนอกนอกจากพวกหนังสือพิมพ์เข้ามาได้ด้วยหรือไม่ ?

รองประธานสภา ฯ ได้ลงมาแถลงความเห็นของร่างว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องเพราะเมื่อครั้งที่ยังไม่ได้ปิดสภา ฯ สภา ฯ ได้อนุมัติให้คนภายนอกเข้ามาได้ และในครั้งนั้นยังไม่ได้ร่างระเบียบอะไรขึ้น มาภายหลังเมื่อสภาได้ตั้งกรรมาธิการขึ้นนั้น พูดแต่เรื่องว่าจะอนุญาตให้หนังสือพิมพ์เข้ามาเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับบุคคลอื่น แต่เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน เมื่อเห็นว่าเป็นการสมควรก็จะได้ร่างเป็นระเบียบเสียในคราวเดียวกัน ไม่ต้องทำ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ส่วนที่ว่าจะประกาศให้หนังสือพิมพ์เข้ามาก่อนบุคคลอื่นนั้นก็สุดแล้วแต่ที่ประชุม

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า การที่จะวางระเบียบเห็นว่า ถ้าจะทำเป็นอย่างนี้คือ สำหรับหนังสือพิมพ์นั้นขอให้เป็นบทหนึ่ง และ ให้เสร็จก่อน ส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลอื่นนั้นก็ให้พิจารณาร่างเหมือนกันให้ค่อยทำ ค่อยไป ก็ได้ เพราะพวกหนังสือพิมพ์ นั้นอยากให้เข้ามาได้ ก่อน คนภายนอกอื่นนั้นบางทีก็อาจจะมีทูตและคนต่างชาติเข้ามาด้วยก็ได้ และอีกประการหนึ่งเวลานี้ที่ทางของเรายังไม่เรียบร้อย ถ้าจะให้เข้ามาทีเดียวกันก็จะชุลกชลักได้ ฉะนั้นในที่นี้จึงคิดว่าอยากจะให้ หนังสือพิมพ์เข้ามาก่อน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า สำหรับเรื่องที่จะอนุมัติให้คนภายนอกอื่นนอกจากหนังสือพิมพ์เข้ามานั้นควรพูดไว้กว้าง ๆ เพื่อให้กรรมาธิการไปร่าง

มาว่าใจให้ผู้ที่เห็นสมควรเข้ามาได้ แล้วเรามาพิจารณากันอีกครั้งหนึ่ง และตามที่นายกรัฐมนตรีได้ ชี้แจง มาแล้วที่ว่าในขั้นนี้ใครจะให้พวกหนังสือพิมพ์ เข้ามาก่อน ฉะนั้นถ้าไม่มีผู้ใดทักท้วงแล้วขอให้ลงคะแนนมติรับรอง สมาชิกทั้งหมดลงมติเห็นชอบด้วย

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังจะตอบ ปัญหาในเรื่องเงินของสภา ฯ ซึ่งพระยาประมวญ ฯ ได้ถามไว้เมื่อคราวก่อน ประธานสภา ฯ อนุมัติให้ตอบได้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลัง แถลงว่า ตามที่พระยาประมวญ ฯ ได้ตั้งกระทู้ถามถึงเงินค่าใช้จ่ายของสภาผู้แทนราษฎร ในงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๗๖ ได้ตั้งไว้ ๓๐๐,๐๐๐ บาทว่าจะคงอยู่เท่าเดิมหรือใช้จ่าย ไปประการใดนั้น ขอตอบว่าเงินจำนวนนี้กระทรวงพระคลังได้รับคำสั่ง จาก คณะรัฐมนตรี ชุดเก่า ให้ โอน ไปเพิ่มงบประมาณ กรม เลขาธิการ ๕๐,๐๐๐ บาท และ โอนไปเป็นค่าใช้จ่ายของกองการโฆษณาอีก ๕๐,๐๐๐ บาท เวลานี้เงินงบประมาณ ค่าใช้จ่าย ของ สภา ฯ ยัง คงเหลือ อยู่ ๒๐๐,๐๐๐ บาท

พระยาประมวญวิชาพูล ถามว่า เงินที่โอนไปให้กองการโฆษณา และกรมเลขาธิการแห่งละ ๕๐,๐๐๐ บาทนี้ยังคงเหลืออยู่ครบหรือว่าใช้ไป อย่างไรบ้าง

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี กล่าวว่า ในที่นี้จะขอตอบเฉพาะเงิน ที่โอนไปให้กรมเลขาธิการ คือในจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาทนี้ได้ตั้งเบิก

ไว้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายของหลวงประดิษฐ์ ฯ และได้เบิกจ่ายไปแล้ว ๓ ครั้ง ครั้งที่ ๑ เป็นเงิน ๕๔๔๖.๘๑ บาท ครั้งที่ ๒ เงิน ๔๒๙๐.๖๒ บาท และครั้งที่ ๓ เงิน ๑,๒๐๐ บาท รวม ๓ ครั้งเป็นเงิน ๑๐,๙๓๗.๔๓ บาท คงเหลือเงินอยู่อีก ๓๙,๐๖๒.๕๗ บาท

พระยาประมวญวิชาพูล ถามว่า ในการที่สภา ฯ ได้รับเงินงบประมาณไว้ ๓๐๐,๐๐๐ บาท แต่แล้วคณะรัฐมนตรีได้สั่งโอนไปที่อื่นเสียเป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทนี้ใครจะขอทราบความเห็นของสภา ฯ ว่าพอใจหรือไม่

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ในเรื่องนี้ตอบได้ทันทีว่า ไม่พอใจ แต่ก็มีทางที่จะประนีประนอมได้ ในการที่คณะรัฐมนตรีชุดเก่าได้ โอนเงินไปแล้วนั้น จะดีช่วยอย่างไรก็ตามแต่ ก็คงจะเห็นความจำเป็นในเวลาหนึ่ง ครั้นมาปรากฏว่าเงินได้ขาดไปมากมายเช่นนี้ ทางฝ่ายบริหาร จะหาเงินมาชดใช้ให้สภา ฯ ได้อย่างไรก็ได้ โปรดจัดการผ่อนผันด้วย แต่ถ้าหากว่าจะหาไม่ได้จริงๆ แล้วก็เป็นอย่างนั้นไม่ได้ตัวเอง สำหรับความจริงใจนั้นในการที่ได้กระทำไปทั้งนี้ไม่มีความพอใจเลย

รองประธานสภา ฯ กล่าวว่า ในหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่เดี๋ยวนี้ นายกรัฐมนตรีได้ตั้งให้เป็นประธานกรรมการพิจารณาในเรื่องวางอัตราเงินเดือนของสมาชิก เมื่อมาปรากฏว่าเงินงบประมาณขาดไปเสีย ๑๐๐,๐๐๐ บาทเช่นนี้ จึงใคร่จะทราบความประสงค์ต่อไปว่าจะให้คิดในจำนวนเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือ ๓๐๐,๐๐๐ บาท อีกประการหนึ่ง

อยากจะขอทราบเป็นความรู้จากท่านผู้เชี่ยวชาญในทางการเมืองว่า ระเบียบที่ทางรัฐบาลเอาเงินไปเช่นนี้ในทางต่างประเทศมีทางควบคุมอย่างไรบ้างในเรื่องงบประมาณ

นายกรัฐมนตรี ขออนุญาตให้หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ทรงอธิบาย

ประธานสภา ฯ อนุมิตี

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร รับสั่งว่า ปัญหาที่ถามในข้อหนึ่งนั้น ไม่เกี่ยวกับท่าน ฉะนั้นในที่นี้จะขอชี้แจงในข้อที่ ๒ ในเรื่องการควบคุมการเงิน ตามทางสนธิสัญญา ฯ ต้องมีระเบียบในเรื่องนี้และต้องทำเป็นพระราชบัญญัติ และในการร่างพระราชบัญญัตินั้นก็เป็นหน้าที่ทางฝ่ายบริหารจะนำเสนอมาทางสภา ฯ ซึ่งจะได้พิจารณาแก้ไขตามทางที่ควร ในกรณีนี้ที่แล้วมาเราต้องใช้ระเบียบที่เป็นอยู่ในบัดนี้ เพราะระเบียบของสภา ฯ ยังไม่มี และระเบียบที่ใช้มาแล้วก็เรียกว่าระเบียบการคลัง ในที่นี้คณะรัฐมนตรีชุดเก่าอยู่เหนือกระทรวงคลัง เมื่อคณะรัฐมนตรีสั่งการไปก็ต้องทำตาม เพราะอยู่ใต้บังคับบัญชาคณะรัฐมนตรี ที่มีปัญหาที่ถามว่าคณะรัฐมนตรีมีอำนาจหรือไม่ ก็ต้องตอบว่ามีอำนาจ เพราะยังไม่มีระเบียบบังคับไว้ว่าไม่มี เพราะฉะนั้นการที่คณะรัฐมนตรีชุดเก่าสั่งโอนเงินของสภา ฯ ไป ๑๐๐,๐๐๐ บาท ไปจ่ายทางอื่นแม้สภา ฯ จะไม่พอใจปานใด ก็ต้องถือว่าคณะรัฐมนตรีชุดเก่ามีอำนาจทำได้

รองประธานสภา ฯ กล่าวว่า เมื่อได้รับความรู้จากท่านผู้เชี่ยวชาญแล้วเช่นนี้ เห็นว่าสภา ฯ นี้ควรจะต้องตั้งกรรมการขึ้นพิจารณาจัดการวางระเบียบในเรื่องนี้เสีย

พระยาประมวญวิชาพูล รับรอง

หลวงอรรถสารประสิทธิ์ กล่าวว่า เข้าใจว่าเงินงบประมาณของสภา ฯ มีในพระราชบัญญัติแล้ว เมื่อคณะรัฐมนตรีได้ไปสั่งการเอาเสียเองเช่นนี้ไม่เป็นการผิดหรือ

นายกรัฐมนตรีขอให้หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร ฯ ทรงอธิบาย

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ รับสั่งว่า จริงอยู่ในประเภทนี้มีแจ่งจำนวนอยู่ในพระราชบัญญัติ แต่ว่าเราจะต้องตีความว่าแม้เงินจะจัดสรรไว้ในงบประมาณแล้วก็ดี หากไม่มีระเบียบการพิเศษแล้วก็ยอมโอนไปจ่ายได้ ในนานาประเทศเงินเมื่อได้กันไว้ในประเภทหนึ่งแล้วจะโอนไปไม่ได้ เพราะเขามีระเบียบการพิเศษสำหรับมัดทางฝ่ายบริหาร ในที่นี้รัฐมนตรีสั่งโอนเงินจากประเภทหนึ่งไปจ่ายอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งตามที่อธิบายมาแล้วก็ยอมมีอำนาจทำได้ การที่ทำเช่นนี้ไม่ชอบด้วยวิธีการที่ดีเป็นสิ่งที่แน่นอน ที่นี้เราพูดว่าคณะรัฐมนตรีมีอำนาจที่จะทำได้ตามกฎหมายหรือไม่ก็ต้องถือว่าตามที่ชี้แจงมาแล้ว มี เพราะเรายังไม่ได้วางระเบียบพิเศษไว้

นายจรูญ ฌบางซ่าง ถามว่า เงิน ๕๐,๐๐๐ บาท ที่โอนไปจ่ายทางกองการโฆษณา นั้นได้ใช้จ่ายไปเพียงใดแล้วบ้าง และเหลืออยู่เท่าใด

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลัง ตอบว่า ในเรื่องนี้ไม่มีหน้าที่ที่จะตอบถึงรายละเอียด แต่จะขอชี้แจงว่าเงินจำนวนนี้ได้เอาไปตั้งเป็นงบประมาณ ใช้จ่ายสำหรับกอง การโฆษณา ตามแบบใบเปลี่ยน แปลง ซึ่งเวลานี้กำลังพิจารณาอยู่ ส่วนรายละเอียดนั้นยังจะตอบให้ทราบไม่ได้แต่ว่าเมื่อต้องการทราบแล้วจะได้ไปสอบสวนดูก่อนแล้วจะแจ้งให้ทราบภายหลัง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ที่ได้พูดกันมาแล้วถึงเรื่องระเบียบการเงิน รองประธานสภา ฯ ได้เสนอให้ตั้งกรรมาธิการขึ้นพิจารณาร่างเป็นระเบียบขึ้นมาเสนอเพื่อจะได้ใช้บังคับต่อไป และมีพระยาประมวญ ฯ รับรอง แต่ทางฝ่ายที่ปรึกษาได้ชี้แจงว่าการทำระเบียบนี้ต้องทำเป็นพระราชบัญญัติซึ่งทางฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้ที่ควรเสนอ ฉะนั้นจึงขอทราบว่าจะตกลงอย่างไร

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ในเรื่องนี้ ขอรับไปพิจารณา

รองประธานสภา ฯ กล่าวว่า เมื่อทางฝ่ายรัฐบาลรับไปพิจารณา และทำมาเสนอสภา ฯ แล้วก็ขอถอนญัตติ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า พระยาประมวญ ฯ ได้เสนอญัตติ เพื่อให้สภาปรึกษาพิจารณาดังต่อไปนี้ “เนื่องด้วยมีราษฎรยื่นคำร้องต่อเกล้า ฯ ขอให้เกล้า ฯ นำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรเรื่องที่พระยามโนปกรณ์นิติธาดา เมื่อดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรีได้แนะนำให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตราพระราชกฤษฎีกาปิดสภาผู้แทนราษฎร และงดใช้รัฐธรรมนูญบางมาตรา เมื่อวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๖

นั่น เกล้า ๆ ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า การกระทำของพระยามโน ๆ นั้นผิด เพราะฉะนั้นขอเสนอญัตติต่อสภาผู้แทนราษฎรว่าการกระทำของพระยามโน ๆ ที่กล่าวแล้วนั้นเป็นการกระทำผิดอาชญา ขอให้สภา ๆ ลงมติตั้งกรรมการขึ้นไต่สวนพระยามโน ๆ นายกรัฐมนตรีคนก่อนแม้ว่ากรรมการไต่สวนเห็นว่ามีผิดแล้ว ก็ขอให้ร่างพระราชบัญญัติกำหนดโทษตามควรแก่ความผิด ให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้บริหารราชการแผ่นดินต่อไป” และมีนายวิลาศ โอสถานนท์ และหลวงอรรถสารประสิทธิ์ รับรอง ครั้นแล้วได้กล่าวต่อไปว่า ญัตติข้อนี้เป็นปัญหาที่จะต้องพูดกันมากมายนาน และไม่มีความที่จะตรึงตรองกันในเดี๋ยวนี้ เห็นจะต้องเลื่อนไปประชุมพิจารณากันวันพฤหัสบดีหน้า และถ้าไม่ทันก็ต้องเลื่อนไปอีก เพราะเวลานี้ได้มีญัตติอื่น ๆ ซึ่งทางฝ่ายรัฐบาลเสนอไว้ ก่อนค้างอยู่มากแล้ว และควรจะต้องพิจารณาไปตามลำดับแห่งระเบียบวาระ

นายวิลาศ โอสถานนท์ กล่าวว่า ในที่นี้เป็นแต่เพียงเสนอญัตติให้ตั้งกรรมการขึ้นไต่สวน ยังจะไม่พิจารณากัน โดยละเอียด จึงใคร่จะทราบว่าจะทำไม่ได้ หรือ

ประธานสภา ๆ กล่าวว่า ก่อนที่จะตั้งกรรมการก็ต้องพิจารณากันก่อน และเรื่องนี้ก็ดูไม่เป็นการเร่งร้อน อีกประการหนึ่งการที่เราจะพิจารณานั้นสมาชิกทุกคนก็ต้องวางตัวเป็นกลาง มิใช่จะไปโดยอคติ จึงเห็นว่าน่าจะให้ออกาสได้ตรึงตรองก่อน

นายวิลาศ โอสถานนท์ กล่าวว่า เข้าใจว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องด่วน ถ้าจะเลื่อนไปอีกก็จะเป็นการล่าช้าเกินไป ตามความตั้งใจของสมาชิกนั้นอยากจะให้เรื่องเสร็จ ๆ ไป ถ้าหากว่าขัดข้องที่จะพิจารณาไม่ได้ในคราวนี้ก็ขอไปพิจารณาคราวหน้า

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ กล่าวว่า ญัตตินั้นควรต้องพิจารณาไปตามลำดับ

หลวงอรรถสารประสิทธิ์ กล่าวว่า ปัญหานี้เป็นปัญหาพิเศษกว่าธรรมดา เพราะฉะนั้นประธานควรจะถามความเห็นของที่ประชุมดีกว่าที่จะวินิจฉัยเสียเอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ในเรื่องนี้ท่านเป็นประธานต้องให้อำนาจแก่ท่าน มิฉะนั้นก็ทำอะไรไม่ได้ จึงถามนายกรัฐมนตรี ว่าจะให้ทำอย่างไร

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ในเรื่องนี้อำนาจต้องให้แก่ประธานของสภา ฯ ฉะนั้นก็สุดแล้วแต่จะเห็นสมควร

พระเรียนวิรัชชพากย์ กล่าวว่า ตามญัตติของพระยาประมวญ ฯ นั้นในตอนท้ายว่าให้ไต่สวนก่อน เมื่อเห็นว่าผิดจึงร่างพระราชบัญญัติลงโทษ เห็นว่าในข้อนี้ไม่ถูก ตามทางการนั้นจะต้องร่างพระราชบัญญัติเสียก่อนว่าการกระทำนั้นมีความผิดเพียงใด คือต้องกำหนด

โทษเสียก่อนแล้วพิจารณาที่หลังว่าผิดหรือไม่ ถ้าไปตัดสินเสียก่อน
แล้วมาร่างนั้นไม่ถูกระเบียบ

นายเล็ง ศรีสมวงศ์ กล่าวว่า เมื่อไม่มีเวลาที่จะพิจารณาแล้ว
เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องพิเศษจะประชุมวิสามัญไม่ได้หรือ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เรื่องนี้ขออนุญาตนายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ควรต้องประชุมกันตามเดิม ถือทุก
วันพฤหัสบดี ส่วนการที่จะพิจารณานั้น ก็พิจารณาตามลำดับแห่ง
ระเบียบวาระอันไหนก่อนอันไหนหลัง

ที่ประชุมเห็นชอบด้วย

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า หลวงวิจิตรวาทการได้เสนอญัตติขึ้นมา
อีกอันหนึ่งดังต่อไปนี้ “ โดยความมุ่งหมายที่จะรักษารัฐธรรมนูญ
แห่งพระราชอาณาจักรสยาม ให้สถิตสถาพรยืนยงอยู่คู่กับสยามรัฐ
สีมา ตราบเท่ากาลปาวสาน สมดังคำปรารภในรัฐธรรมนูญนั้น จึง
ขอเสนอให้กระทรวงธรรมการออกคำสั่งแก่โรงเรียนทุกแห่งให้ส่งนัก
เรียนทุกชั้นท่องจำบทรัฐธรรมนูญแห่งพระราชอาณาจักรสยามให้จำได้
ตั้งแต่ต้นจนปลาย และให้ครูพยายามอธิบายให้นักเรียนเข้าใจตาม
สมควรแก่วัย ข้อสำคัญที่สุดคือให้ครูสอนชี้แจงให้นักเรียนแลเห็น
ประโยชน์ความสำคัญและบังเกิดความเคารพเลื่อมใสรักใคร่นับถือ รัฐ
ธรรมนูญแห่งพระราชอาณาจักรสยามให้มากที่สุด” มีนายมังกร
สามเสน และนายจรูญ ฦบางช้าง รับรอง

นายกรัฐมนตรี ตอบว่า เรื่องนี้ได้ให้หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร
ทรงเขียนย่อ ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจอยู่แล้วและกำลังทรงเขียนอยู่

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ต่อไปนี้ใครจะขอชี้แจงในข้อความ
บางอย่าง คือว่าได้ยินคำว่าอำนาจ ๆ รู้สึกว่าเป็นคำที่แสลง หูอยู่มาก
ความจริงนั้นข้าพเจ้าไม่มีอำนาจอะไร หรือมิได้ตั้งใจอย่างใดในการ
ที่จะใช้อำนาจเป็นดึกเตอร์ ความจริงนั้นในการที่ยึดอำนาจการ
ปกครองมาในครั้งนี้ก็เพราะราษฎรคณะทหารบกทหารเรือและพลเรือน
ต่าง ๆ ช่วยกันรวมกำลังมาให้จนเป็นการที่สำเร็จได้บังคับให้คณะรัฐมนตรี
ชุดเก่าลาออกจากหน้าที่ เพราะปฏิบัติไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ
ฉะนั้นจะเห็นว่าท่านไม่มีอำนาจอะไร นอกจากอำนาจของบ้านเมือง
เพราะฉะนั้นขออย่าได้กล่าวอีกเลย และขอให้เข้าใจว่าอำนาจนั้นอยู่ที่
สภา ฯ ดังที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ที่นายกรัฐมนตรีได้กล่าวมานี้ก็เนื่องจาก
ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าได้พูดขึ้นเมื่อตะกี้ นี้ และที่นายกรัฐมนตรีได้ ชี้แจงถึงความ
จริงใจของท่านเองนั้น ท่านเชื่อจริง ๆ แต่เหตุที่พูดนั้น พูดตามเหตุผล
ที่ประจักษ์อยู่เวลานี้ ซึ่งคนทั้งหลายเข้าใจกันอยู่แล้วว่าอำนาจไม่ได้
อยู่ที่สภา ฯ เพราะการอะไร ๆ สภา ฯ ไม่มีอำนาจ จึงได้พูดขึ้นตามเหตุ
ผลที่เป็นอยู่เวลานี้เท่านั้น

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ รับสั่งว่า ในที่นี้จะขอแถลงถึง
ระเบียบการเพราะว่าในข้อที่ประธานสภา ฯ และรัฐมนตรีได้กล่าวไป ก็เนื่อง

จากเข้าใจในเรื่องอำนาจ อำนาจที่ใช้ โดยชอบธรรมนั้นสมัยนี้เรียกว่าสิทธิ
 ที่นี้ตามรัฐธรรมนูญมีว่า อำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวสยาม พระ
 มหากษัตริย์เป็นผู้ทรงใช้ และอำนาจแบ่งออกเป็น ๓ อย่าง คือฝ่ายนิติ
 บัญญัติทรงใช้ทางสภา ฯ เพราะฉะนั้นอำนาจที่เกี่ยวกับการออกกฎหมายและ
 นิติบัญญัติ สภา ฯ ย่อมมีอำนาจเต็มที่ และนายกรัฐมนตรีก็ได้แสดงแล้วว่าไม่
 ประารถที่จะใช้อำนาจทางฝ่ายบริหารให้ไปตัดสิทธิ์ อำนาจทางสภา ฯ เลย
 และเท่าที่ปฏิบัติมาจะเห็นได้ว่าทางทางนิติบัญญัติให้อำนาจแก่สภา ฯ เต็มที่ที่
 นี้ถ้าอำนาจที่ ๒ คือ อำนาจบริหารพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงใช้ทางคณะ
 รัฐมนตรี เพราะฉะนั้น นายกรัฐมนตรีย่อมมีอำนาจที่จะบริหารราชการได้
 ตามรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่ไม่มีอำนาจเสียเลย ที่ว่าไม่มีอำนาจนั้นก็คงเข้า
 ใจไปว่าไม่ได้ใช้อำนาจในทางพลการ แต่อำนาจที่มีนั้นเป็นอำนาจทางฝ่าย
 บริหารซึ่งนายกรัฐมนตรีมีอยู่ ส่วนอำนาจทางศาลยุติธรรมนั้นก็ คือ
 ปฏิบัติไปตามพระราชบัญญัติซึ่งไม่จำเป็นจะอธิบายในที่นี้

คราวนี้ ฉะเพาะในกรณีที่เกิดขึ้น คือแปลว่าตามระเบียบการ ฝ่าย
 รัฐบาล คือนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ามีเสียงในการแบ่งเวลาของสภา ฯ เพียง
 ใด และสภา ฯ อำนาจที่จะกำหนดเวลาที่จะพิจารณาของสภา ฯ ได้เพียงใดนั้น
 ตามแบบอย่างที่มีในนานาประเทศ เขาก็มีระเบียบการ Standing order
 แต่เดี๋ยวนี้ระเบียบการของเรายังบกพร่องอยู่ เพราะฉะนั้นในเวลานี้ เรา
 จึงต้องดูแบบอย่างของต่างประเทศไปก่อน ในการพิจารณาข้อนี้ ประธาน

สภา ฯ มีสิทธิ หรืออำนาจที่จะกำหนดเวลาลงไปได้ เว้นไว้แต่จะมีสมาชิก เสนอญัตติขอให้เป็นไปอย่างอื่น อย่างเช่นว่าเรื่องนี้ด่วนหรือจะขอให้ เปลี่ยนระเบียบวาระ ถ้าเสนอขึ้นมาและมีผู้รับรอง และสภาฯ ลงมติตามนั้น ก็ย่อมต้องเป็นไปตามนั้น ที่นี้มาถึงว่าฝ่ายรัฐบาลมีเสียงเพียงพอในการที่จะ กำหนดเวลา ตามทางการแล้วทางฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้เสนอญัตติต่อสภา ฯ เพราะฉะนั้นในต่างประเทศเขาก็ให้สิทธิแก่รัฐบาลที่จะมีเสียงด้วย เพราะ ถ้าไม่ให้อำนาจแก่รัฐบาลที่จะทำได้อย่างแน่นแฟ้นแล้ว สมาชิกอาจจะเสนอ ระเบียบวาระเป็นอย่างอื่นซึ่งอาจจะขัดกับระเบียบทางดำเนินของรัฐบาลให้ ไม่สะดวกไปได้ เพราะฉะนั้นเขาจึงให้บุริมสิทธิแก่รัฐบาล เพราะฉะนั้น เมื่อตะกั้นในการที่ประธานสภา ฯ ได้ถามนายกรัฐมนตรีถึงเรื่องกำหนดวัน ประชุมนั้น จึงเป็นการต้องด้วยวิธีการอย่างยิ่ง และโดยมาก การ กำหนดเวลานั้นอาจจะเป็นปัญหาในทางปกครองก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงมัก จะฟังเสียงทางรัฐบาลก่อน สรุปความว่าประธานมีหน้าที่บังคับดูแลและ วางระเบียบวาระการประชุมได้ เว้นไว้แต่สภา ฯ จะลงมติเป็นอย่างอื่น และ การที่จะวางระเบียบวาระนี้ ควรจะให้รัฐบาลมีโอกาสออกเสียงก่อน เพราะว่าถ้าไม่อย่างนั้นระเบียบวาระอันนั้นอาจจะไปตัดปัญหาการปกครองซึ่ง ด่วนควรต้องเสนอต่อสภา ฯ ก่อน และสรุปความที่ชี้แจงมานี้ก็เนื่องจากคำ ว่าอำนาจนี้เอง เพราะคำว่าอำนาจนั้นเมื่อเข้าหูคนไทยแล้ว มักจะกินใจ

ไปว่าเป็นอำนาจที่ใช้โดยพลการ แต่ที่จริงนั้นอำนาจที่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญนั้น เราก็ใช้เป็นระเบียบเรียบร้อยแล้ว

เลิกประชุม เวลา ๑๑.๔๕ นาฬิกา

ตรวจแล้ว

หลวงคหกรรมบดี

ประมวญ

นายปพาฬ บุญหลง

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์

นายสิงห์ กลางวิสัย

พระสุธรรม

ผู้จตุรายน

หลวงบรรณกร

นายแนบ พหลโยธิน

ตรวจแล้ว

ศรยุทธ

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร